



Република Србија  
ВРХОВНИ СУД  
Рев 9026/2023  
03.10.2024. године  
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Зорана Хацића, Марије Терзић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог Електродистрибуција Србије д.о.о. Београд, Огранак Електродистрибуција Крагујевац, чији је пуномоћник Тамара Рамач, адвокат из ..., против туженог – противтужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Вуловић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 1068/22 од 08.09.2022. године, у седници одржаној 03.10.2024. године, донео је

### РЕШЕЊЕ

**НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ** одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 1068/22 од 08.09.2022. године, као изузетно дозвољеној.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 1068/22 од 08.09.2022. године.

### Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 2574/19 од 19.12.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев туженог – противтужиоца којим је тражио да суд обавезе тужиоца – противтуженог да изврши прикључење електричне енергије на адреси у ..., а посредством електричног бројила број ... или другог одговарајућег бројила за ЕД бр. ... . Ставом другим изреке, обавезан је тужени – противтужилац да тужиоцу – противтуженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 65.490,00 динара.

Допунском пресудом Основног суда у Крагујевцу П 2574/19 од 13.02.2020. године, одбијен је тужбени захтев туженог којим је тражио да суд обавезе тужиоца да туженом на име стицања без основа исплати износ од 45.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 27.04.2018. године, као и износ од 1.200,00 динара са законском затезном каматом почев од 10.07.2018. године до коначне исплате, као неоснован.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Гж 1068/22 од 08.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе туженог – противтужиоца АА из ... и

потврђена првостепена пресуда и допунска пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог – противтужиоца за досуђење трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ради о парници ради чинидбе (обавезивање тужиоца на прикључење електричне енергије преко електричног бројила наведених у постављеном захтеву на електродистрибутивну мрежу), у којим одлукама о основаности тужбеног захтева и примене материјалног права, зависи од утврђеног чињеничног стања сваког конкретног случаја, а нижестепени судови су према чињеницама утврђеним у овој правној ствари одлуку о основаности тужбеног захтева засновали на примени одговарајућих одредаба материјалног права која је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке ревизијског суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима, истим или сличним чињеничним стањем и правним основом.

Како у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Ставом 4. истог члана прописано је да се као спорови мале вредности сматрају спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2.). Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме је предмет тужбеног захтева чинидба и по том основу исплата износа од 45.000,00 динара, то вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе 13.06.2017. године, побијана другостепена одлука је донета у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија  
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправака  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић